

ANY IV.

REUS, 1.er D'AGOST DE 1923

NUM. 85.

CADA QUINZE DIES

Al meu amic Pere Cavallé

Lluny de casa, lluny dels companys, aquí em tens, amic meu, trescant per aquestes alteroses i abruptes serralades de les Guillerics on, el caballerós bandoler don Joan de Serrallonga teixí els fets de la seva llegendària història. Ell vingué aquí dalt fugint de l'odi dels homes i del mal fat que'l perseguia, i trovà, en aquestes fresques valls i en els cimals que sembla toquen el cèl, hores plaentes per a la seva dissortada amor. Ara som molts,—poden comptar-se per milers—els que venim cap aquest paradisiac recó de Catalunya, cercant i trobant en el seu clima deliciós i en el poder guaridor de les seves famoses aigües, repòs per a l'esperit una mica fatigat i desequilibrat pel sotragueix del viure quotidià i, a la vegada, remei per al cós víctima de l'ambient enmalaltidor de la ciutat.

Si, amic meu : això és esplèndit i d'una bellesa sense parió. Els boscos poblen les muntanyes amb un mantell de verdor que encisa i amb una vegetació tan exuberant, que amb dificultat els raigs del Sol poden obrir-s'hi camí per a arribar a acariciar la

terra. Les fonts brollen abundoses a cada pas i l'aigua llur és d'una frescor que retorna, d'una rara virtut que fa païr pedres i obra la gana als que ni esma tenen de menjar, i d'una força diurètica per tothom reconeguda i ponderada que la fa semblar un lleixiu específic per als ronyons. Les seves valls, pintades d'un blau intens quan arriben les hores tranquiles del cap-el-tard, em corprenen i atrauen com poderós i desconegut imant amb les llurs aigües remorejantes que corren pels rierols, amb els llurs fantàstics agrupaments d'arbres que dibuixen i fan destacar els relleus del terreny, i amb les llurs bolves de boira flonja que s'aixequen com nuvolades d'encens per a glorificar al creador de tanta grandesa i de tanta formosor. I les muntanyes, capitanejades per l'imponent *Gabarra* i el català *Montserrat* amb les seves *Agudes*, semblen formar una muralla infranquejable que'ns lliuri dels atacs del *mundanal ruido*.

I per a que tot sigui agradós i atractívol en aquestes encontrades, la gent son d'un caràcter senzill i afable, incapaç de fer mal a ningú i desitjós de fer-se agradar del fo-

raster que aquí vé a passar l'estiu. I àdhuc d'entre aquests forasters, aquells que venen per a guarir-se dels mals llurs, tots fan bona cara. En altres llocs d'aigües medicinals la bondat del clima, les belles del paisatge i el bon tracte de la gent, queden contrarrestats per la visió dolorosa d'aquells malalts que per a caminar necessiten croses o d'aquells quins rostres depauperats porten a la memòria el nom del terrible flagell que delata la tosseta seca i persistent. Doncs aquí, no. Aquí tots els malalts solen ésser homes fornits, dones super-abundants de carn, gent de bon color que un hom diria que estan malalts de massa salut, si un hom no és recordés d'aquell personatge de l'Apeles Mestres que no tenia el mal a la cara.

Però veus, amic meu? Amb tot i això, amb tot i les gracies i els aventatges que jo soc el primer de reconèixer que té aquest poble, no acabo de ser-hi feliç, no acaba, com vulgarment diem, de fer-me el pés. Molts no l'entendran aquest enigma, però tu, que com jo mateix, ets un ganxet autèntic, si que sabràs trobar-hi solució. Tu sabràs comprendre que quan em trobo dins d'un d'aquests boscos d'exuberant vegetació, però sense flors ni fragàncies, anyori l'humil farigola del nostre camp i l'espigol flairós de les sagristanes de barri. Tu sabràs explicar-te, perfectament, que quan assegut dalt del Serrat o bé a l'era de can Roca, miro la barrera de muntanyes que, allà en els límits de la vall d'Arbucies tapa la visió de les platges de Blanes i de Lloret, em senti contristat en no poguer veure el nostre mar. Tu et sabràs fer càrrec de que, quan sóc a la vila i el Rector fa tocar el toc d'oració, trobi a mancar el nostre campanar i la veu amorosa de les seves campanes. Sensibileries poca-solta, geremiades d'un romàntic, visions estrefetes d'un somniador, diran alguns que son aquestes les meves lamentacions i els meus enyoraments; però tu no ho diràs, ni pen-

saràs, això; tu no sols dissimularàs el meu ploricor, sino que participaràs d'ell; com si ho veia. Per això aquesta crònica va adreçada a tu, que ningú més que tu pot capir-la i estimar-la. I mira; ja que vas ara atrafegat fent reviure els jocs de la nostra infantesa i les costums, plenes d'una bonhomia que arriba a l'ànima i de color inconfundible, dels nostres pares i avis, jo vull posar terme a la meva tasca de cronista, contante un fet que ocorregué en aquestes contradetes, en un poblet de qual nom no és convenient que'm recordi, i que demostra com i de quina manera la gent del poble sent i estima les coses de l'antigor.

El poble aquest, de cultius agrícols pobres i poc variats, està amb dolorosa freqüència castigat per fortes pedregades que, en un obrir i tancar d'ulls, destrúeixen les esmirriades cullites. Fa pocs anys, pels voltants de la diada de Sant Jaume, en caigué una de pedregada tan forta, que d'ella en guarda tota la vila un trist record, puix rès aprofitable quedà en les terres conreuades. Mentre la tempesta anava desenrotllant-se amb tota la seva imponent grandiositat, el Rector i tota la clerecia de la parroquia, sortiren fora de l'església i, davant de la mateixa, aixecàren les seves oracions cap al cel, demanant l'ajuda d'un Sant-Crist magnífic que'l sagristà aguantava. Però el temperi no amainava i no acabà fins que la seva obra de destrucció i empobriment fou també acabada. I el poble es resignà de la seva mala sort, perquè tenia tota la fé posada en aquell vell i miraculós Sant-Crist. Però un dia arribà a coneixement del poble, que, aquell Sant-Crist que'l Rector tragué de l'església per tal d'apaivagar la furia de la tempesta, no era el Sant-Crist tradicionalment pròdig, en miracles. Aquell havia sigut venut pel Sr. Rector a un antiquari i canviat per un grapat de monedes i el nou Sant-Crist. I aquell dia el Rector passà un grèu perill i la seva desgraciada facècia li costà el càrrec.

O. ROVELLAT PRAT